

17.9.2023, Telecí

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Nalož se svým služebníkem podle svého milosrdenství, vyučuj mě v tom, co nařizuješ. Jsem tvůj služebník, učiň mě rozumným, abych poznal tvá svědectví. Hospodine, je čas jednat, tvůj Zákon se porušuje. Ano, miluji tvá přikázání víc než zlato, víc než zlato ryzí. Všechna ustanovení chci ve všem správně plnit, nenávidím každou stezku klamu. Ž 119, 124-128

PÍSEŇ 182 Pán Bůh 38

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,
děkujeme Ti za to, že se nemusíme bát, že bys nám nebyl na blízku, i když se Ti my sami můžeme a někdy také vzdalujeme. Děkujeme Ti za to, že jsi s námi, i když my často myslíme na jiné věci a děkujeme Ti za to, že s námi budeš i nadále, i když často zápasíme o svou víru uprostřed tohoto světa. A prosíme Tě, buď s námi, když se bojíme změn a chtěli bychom vše, jak to bylo dřív. Prosíme Tě, buď s námi, když se chystáme vykročit nevyšlapanou cestou víry ve Tvou přítomnost a prosíme Tě, buď s námi, když se o své cestě bavíme i se svými blízkými a společně hledáme pravdu o Tvé dobrotě. A prosíme Tě, buď s námi při dnešním shromáždění, ať vše dobře dopadne. Amen.

1. ČTENÍ Mt 27, 1-14

PÍSEŇ 672 Dej nám moudrost 406

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože,
prosíme Tě za všechny, kdo marně hledají slova, jak o tvé cestě a tvých skutcích vyprávět i svým nejbližším.
Prosíme Tě za všechny, kdo žijí ve svém vlastním světě, pomoz jim poznat, že tam venku není jen zlo, ale může být i dobro.
Prosíme Tě za všechny, kdo se cítí být někým nebo něčím ohroženi, pomoz jim poznat, že kdo věří, nemusí se ničeho bát.
Prosíme Tě za všechny, kdo se bojí toho, že víra u těch druhých je ukryta jen v jejich svědomí nebo o ní ani nic nevědí. Pomoz nám nemluvit o druhých víc, než mluvíme sami o sobě.
A prosíme Tě za všechny, kdo nerozumí tomuto světu, je nás čím dál víc a nevíme si s tím rady. A pomoz nám poznat, že důležité je rozumět především Tobě.
A všechny své skryté prosby za tento svět a nás v něm vkládáme do modlitby, kterou nás naučil Tvůj Syn: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Snad mi řekneš: „Proč nás tedy Bůh ještě kárá? Může se vůbec někdo vzepřít jeho vůli?“ Člověče, co vlastně jsi, že odmlouváš Bohu? Řekne snad výtvor svému tvůrci: „Proč jsi mě udělal takto?“ Nemá snad hrnčír hlínu ve své moci, aby z téže hroudy udělal jednu nádobu ke vznešeným účelům a druhou ke všedním? Řím 9, 19-21

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ Num 6, 24-26

PÍSEŇ 489 Tvé požehnání 416

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Jr 18, 1-11

Slovo, které se stalo od Hospodina k Jeremjášovi: „Vstaň a sestup do hrnčířova domu a tam ti ohlásím svá slova.“ Sestoupil jsem tedy do hrnčířova domu, právě když pracoval na hrnčířském kruhu. Ale nádoba, kterou vlastní rukou z hlíny zhotovoval, se nepovedla. Začal znovu a udělal z ní nádobu jinou; dělal, co se mu zdálo být správné. I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: „Cožpak nemohu naložit s vámi jako ten hrnčíř, dome izraelský? je výrok Hospodinův. Hle, jste v mých rukou jako hlína v rukou hrnčířových, dome izraelský. Jednou promluví proti pronárodu a proti království, že je vyvrátím, podvrátím a zničím. Avšak odvrátí-li se onen pronárod od zla, jež páchal a proti němuž jsem mluvil, budu litovat toho, že jsem zamýšlel způsobit mu něco zlého.

Jindy promluví o pronárodu a o království, že je vybuduji a zasedím. Budou-li se však dopouštět toho, co je zlé v mých očích, a nebudou mě poslouchat, budu litovat toho, že jsem slíbil prokázat jim dobré věci.

A nyní vyříd' mužům judským a obyvatelům Jeruzaléma: Toto praví Hospodin: Hle, já připravuji proti vám zlo, to zamýšlím proti vám. Navraťte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky.“

Milí přátelé,

Hospodin Bůh nás nijak nešetří. Když se někomu něco nepovede, tak se začne znovu, udělá se něco jinak a dělá se, dokud se to povede a co se považuje za správné. A stejné je to s Božím lidem, je v Božích rukou a když se odvrátí od zla, jež páchá a proti němuž

Hospodin mluví, bude sám Bůh litovat toho, že zamýšlel způsobit mu něco zlého.

Jindy je však vybuduje a zasedí. Bude-li se však dopouštět toho, co je zlé a nebude mě poslouchat, bude sám Bůh litovat toho, že slíbil prokázat jim dobré věci.

A proto Bůh připravuje proti vám zlo, to zamýšlí proti vám. Navraťte se už každý ze své zlé cesty, napravte své cesty a své skutky.

Znamená to tedy, že je Bůh už předem proti nám nějak zaujatý a velice by ho překvapilo, kdyby to bylo jinak a on by si své tresty ještě rozmyslel? A co je vlastně zlé a co je dobré, když i Hospodin Bůh umí litovat.

V Bibli se píše, že každá neposlušnost, každá zlá cesta a každý špatný skutek. Člověk je sice schopen se kdykoli obrátit a začít takzvané od znovu, ale když je těch lidí víc, tak je to těžší a těžší.

Jeden člověk se napravit nebo napravit to, co se nedaří, ještě může, ale celý lid už čím dál tím hůř. Náprava je spíš věcí jednotlivce než celého národa.

Takže jak to je? Co je dobré a správné a co naopak zlé a špatné?

Uvedený oddíl z proroka Jeremiáše mluví o věcech všedních a věcech svátečních. Mezi ty všední patří hlína v rukou hrnčířových a mezi ty sváteční poslušnost Božího Slova. Nikoli si ho jen pamatovat, ale skutečně poslouchat.

A poslouchat Boží Slovo znamená nejen, když se něco nepovede, tak moci začít zase od začátku, ale být poslušen jeho cest a jeho příkazů. Tím prvním příkazem je milovat Hospodina celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. A milovat svého bližního jako sebe.

Tím druhým příkazem je nestrhat se kvůli své práci, ale najít také čas na odpočinek, čas dejme tomu na Hospodina, svého Boha.

A tím třetím příkazem je, když se něco nedaří, moci to udělat nějak jinak. Dělat nejen to, co považují za správné, ale co považuje za správné také Hospodin Bůh.

Co to však je a jak se to dělá.

Správné není jen si určité věci pamatovat, ale také se s nimi sdílet.

Správné není jen napravovat své cesty a své skutky, ale také se o nich sdílet. A správné není jen začít zase od začátku, když se nám něco nepovedlo, ale vést také přidružený lid tam, kde nás chce mít i sám Hospodin Bůh.

A to je ke Slovu Božím. Vždyť i sám Bůh neustále připomíná, co všechno je jeho výrok, i sám prorok Jeremiáš, co všechno je jeho, totiž Boží Slovo a samotní lidé čekají, až se do zástupu posluchačů jeho Slova vrátí také víra, že vždy je možné vrátit se ze své zlé cesty, napravovat je i své skutky. Což nutně neznamená, že by jejich cesty a jejich skutky byly do té doby jen špatné, ale mohli by být i lepší.

Hodně se tu od samého začátku mluví o tom, jak se má chodit do kostela, jak projevem veškeré zbožnosti je celodenní práce a v neděli jít do kostela. A jak by se celý život křesťana, život v křesťanské víře měl orientovat na život ve sboru, což znamená především jít v neděli do kostela.

Lidé kolem nás si však všímají také toho, jak se k sobě chováme, případně jaké o své víře vydáváme také jim svědectví. A ti, co tu jsou, si pak všímají nejen toho, kolik nás je, ale o čem se spolu také bavíme. Jestli o počasí a kvetoucích lipách nebo také o víře, Bohu a z nich plynoucí naděje také pro náš život. A ta naděje je pak v Boží přízni, v tom, že kolem sebe nemusíme jen šířit, jak je nás málo, ale že nás má Bůh vlastně hrozně rád.

A to i když se nám nedaří nebo musíme začínat zase od začátku nebo to jen neumíme. Některé věci ostatně neprijdou hned, ale když pak přijdou, tak to i stojí za to. Naším úkolem je však hlavně ve své víře vytrvat a ti lidé se opět vrátí a my se opět vrátíme a bude nás tolik, že se tomu nebudeme stačit divit.

O jiných věcech se říká, že jsou pevné jak helvetská víra. A je to pravda. Nic není pevnějšího než helvetská víra. Její pevnost však nespočívá jen v jejím předávání, ale právě v tom vytrvání, že tak dlouho masírujeme své bližní Písmem svatým, že i oni se k nám časem přidají. Neprijde to hned, ale za dvacet let určitě.

Jako by tím vším chtěl Hospodin také trochu říci, že těmi zlými cestami a těmi zlými skutky je jisté tabuizování naší víry, že dobrý skutek nemusí být jen v práci, ale také v nějakém přesahu. Že naše setkání nemusí být jen o horizontále, o tom, co je dole, ale také o vertikále, o tom, co se je nahoře a že právě jedním z rysů křesťanského sboru je také víra v křesťanského Boha.

A tato víra nemusí být tabu, dokonce ani nemusí být nutné připomínat všechny zlé cesty a zlé skutky, všechny hříchy, co na nás druzí vykonaly, všechny křivdy a pronásledování, jichž jsme si v dějinách užili dost a dost, ale právě to dobré. Protože víra je právě v tom dobrém. Dokonce i všechna svědectví o tom, co kdo dělal a bylo to tak správné a jak kdo byl pevný ve své víře, vycházejí z toho, že to tak bylo i dobré.

To dobré však ani podle Hospodina není vůbec samozřejmé. Mnohem samozřejmější jsou spíš všechny chyby, omyly, zlé cesty a zlé skutky. Jen Bůh je však může také odpustit. Ač se to často nemusí zdát, Bůh je žárlivě a nekonečně milující, vinu stíhá do čtyřech pokolení, ale tomu, kdo se s vírou v jeho přítomnost netají ani před těmi, před kým my se naopak tajíme, tomu napomáhá k dobrému. Bůh je totiž tak dobrý, že ani my nemusíme být špatní.